

Lokalita Rybníček

Náučný chodník Pezinok

1,9 km

Kto to boli huncokári

Huncokári – holzhackeri, (s Holz – drevo, e Hacke – sekera) boli bavorskí a tirolskí drevorubači, ktorí prišli na územie Malých Karpát v polovici 18. storočia s nástupom vlády cisárovnej Márie Terézie (1740–1780). Prvý, písomne doložený krst dieťaťa huncokárov je z roku 1740, čo sa mohlo stať skoro po príchode prvých mladých párov do Malých Karpát. Prvý huncokársky sobáš je zaznamenaný v roku 1853 v Častej a o 10 rokov neskôr aj v Modre. Huncokári postupne osídlili územie až po Myjavu a menšiu časť územia na Považskom Inovci. V oblasti Pezinka boli usadzovaní na Pálfiových majetkoch, hlavne na Cajle, kde mali na majeri Bauwald svoje pezinské centrum. Jednotlivé rodiny žili roztrúsene po horských samotách. Boli to najmä *Reisinger* (Kollárske), *Juriška* (v Kučišdorfskej doline) a *Rybníček* (Föhrenteich), kde ešte v roku 1910 stálo niekoľko huncokárskych domov a mlyn. Horáreň, postavená v roku 1892, stojí dodnes.

Obedná prestávka pri práci v lese

Huncokári sa zaoberali najmä ťažbou dreva v malokarpatských lesoch. Na základe presne špecifikovaných podmienok museli na jednu pílu (dve osoby) vyťažiť ročne 800–1200 m³ dreva, sadiť mladé stromčeky, upravovať lesné chodníky, zväžať drevo, páliť vápno alebo drevné uhlie. Za to dostali k dispozícii dom so záhradou, palivové drevo a les, v ktorom mohli pásť stanovený počet kráv. Po celých dvesto rokov žili v uzavretom spoločenstve, bránili sa asimilácii a sobášili sa len vo vlastnej komunite. O vzdelanie detí sa staral tzv. horský učiteľ, ktorý pôsobil vždy niekoľko týždňov v každej lokalite. Učil deti čítať a písať v nemeckom jazyku.

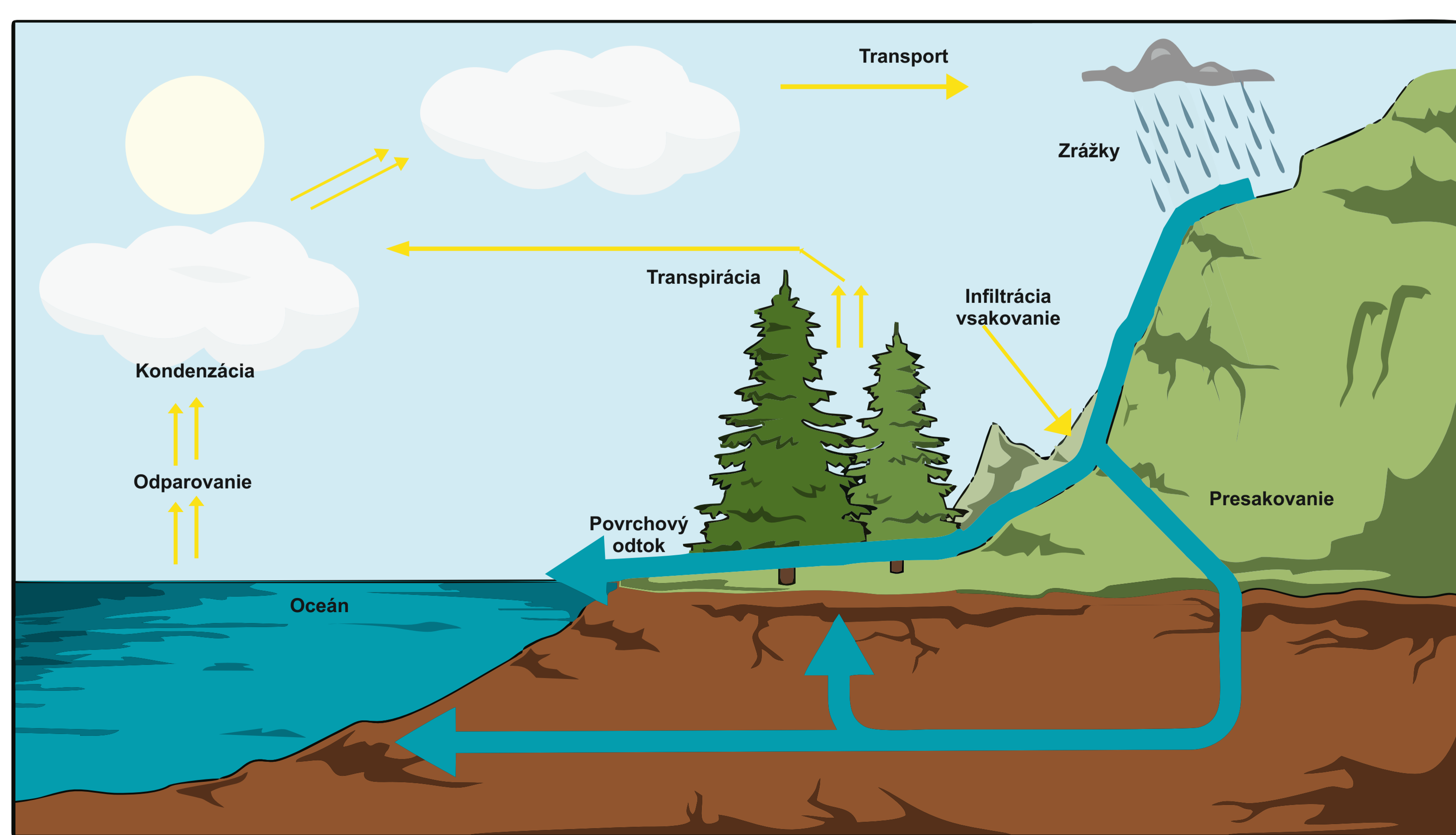
Rybníček 1956

Začiatkom druhej svetovej vojny žilo v Malých Karpatoch približne 800 osôb hlásiacich sa k huncokárom. Ich najväčšie stredisko – Modra-Piesky, malo dokonca i vlastnú školu. Počas druhej svetovej vojny postihla huncokárov katastrofa, zapríčinená najmä ich nemeckou národnosťou. Podľa ríšskeho branného zákona patrili medzi tzv. etnických Nemcov a museli narukovať do nemeckej armády. Po skončení vojny im bola prisúdená kolektívna vina a väčšina z tých čo prežili, boli deportovaní do Nemecka.

Rybníček 2018

zdroj www.storyboardthat.com

Zdroj vody

Lokalita Rybníček tvorí hlavný zdroj pitnej vody pre mesto Pezinok. Už v roku 1946 rozhodlo Mestské zastupiteľstvo o využití tohto zdroja a jeho napojenie na mestský vodovod. Stavba vodovodu z tejto lokality bola dokončená v roku 1952.

Lokalitu Rybníček tvoria 4 lúky: *Rybníček*, *Čermákova záhrada*, *Lintnerova lúka* a *Kamenné vráta*. O horáreň Rybníček sa starajú členovia poľovníckeho združenia. Ostatné stavby, huncokárske domy na Lintnerovej lúke a Kamenných vráta sú schátrané alebo sa zachovali len ich zvyšky (*Čermákova záhrada*).